

Το καλάθι της νοικοκυράς και το «καλάθι» του Χριστού.

του π. Αντώνιου Χρήστου.*

Αγαπητοί Αναγνώστες εδώ και καιρό από τότε που ξεκίνησε ο πόλεμος στην Ουκρανία, ο μέσος πολίτης στη πατρίδα μας αλλά σχεδόν και παγκοσμίως, μπροστά στο κύμα ανατιμήσεων και της ακρίβειας αναζητά ως λύση σωτηρίας κάθε μέτρο και κάθε επίδομα από την πολιτεία που θα του ελαφρύνουν λίγο και θα του εξασφαλίσουν την βιολογική του επιβίωση. Ένα από αυτά είναι το μέτρο «το καλάθι της νοικοκυράς» στο οποίο στην πράξη (υποτίθεται τουλάχιστον γιατί υπάρχουν και πολλές αμφισβητήσεις από καταναλωτές ότι δεν ισχύει) κάποια βασικά προϊόντα δεσμεύουν τις αλυσίδες Σούπερ Μάρκετ ότι θα τις κρατάνε σταθερές και προσιτές. Τα είδη όμως ανάλογα το Σούπερ Μάρκετ δεν είναι ακριβώς τα ίδια και έτσι πολλοί καταναλωτές προσέρχονται και ξεχύνονται από κατάσταση σε κατάσταση για να βρουν το πιο συμφέρον οικονομικά. Με βάση αυτή την πρακτική θα ασχοληθούμε με την δική μας ματιά και οπτική όπως πάντα! Για να δείτε όμως το τελικό αποτέλεσμα και συμπέρασμα ακολουθήστε μας στις επόμενες γραμμές!

Είναι γεγονός ότι η ακρίβεια πλήττει τους πάντες, ανεξαρτήτως κοινωνικών στρωμάτων και οικονομικής τάξης. Μπορεί οι έχοντες να έχουν περιθώρια ακόμη και να αντέχουν, αλλά οι ευάλωτες κοινωνικές τάξεις που ήδη και πριν περνούσαν δύσκολα τώρα βρίσκονται κυριολεκτικά στο «χείλος του γκρεμού». Όλοι βλέπουμε λίγο πολύ τα εισοδήματά μας και ο μηνιαίος μισθός να εξαφανίζεται μέσα σε λίγες μέρες και ακόμη να μην έχουν καλυφθεί οι βασικές ανάγκες του μήνα όπως είναι οι δαπάνες για την τροφή, τη θέρμανση, τα καύσιμα κ.α. Οπότε όλοι αναζητούν το οικονομικότερο και χαμηλότερο και ας μην είναι ποιοτικά το καλύτερο. Όμως οι παραγωγοί σε όλους τους τομείς από την μεριά τους επικαλούνται τις αυξήσεις στις πρώτες ύλες και ανεβάζουν τις τιμές στο προϊόν ή τις παρεχόμενες υπηρεσίες και ένας φαύλος κύκλος δημιουργείται με τελικό θύμα τον Καταναλωτή και το εισόδημά του.

Θα μου πείτε καλά όλα αυτά τα ξέρουμε, τα βιώνουμε όλοι στο πετσί μας, τι το καινούριο θέλει να μας πει το άρθρο αυτό. Φυσικά ξέρουμε ότι στο άρθρο μας δεν θα «ανακαλύπταμε την Αμερική». Αλλά εδώ φυσικά θα πάμε στο θεολογικό κομμάτι που περιγράφει και ο τίτλος και μιλάει για το «καλάθι» Του Χριστού. Έχει ο Χριστός καλάθι; Με την κυριολεξία φυσικά όχι, αλλά με βάση το παράδειγμα του «καλαθιού της νοικοκυράς» που όλοι αναζητούν τα αναγκαία σε χαμηλές τιμές για να επιβιώσουν, έτσι χρειάζονται και τα «δώρα» που μας προσφέρει ο Χριστός για να ζήσουμε με τις πραγματικές οντολογικές μας προοπτικές και όχι απλά μονοδιάστατα καλύπτοντας μόνο κάποιες βασικές βιολογικές μας ανάγκες! Το «καλάθι του Χριστού» δεν είναι μόνο πνευματικό γιατί ο άνθρωπος είναι ψυχοσωματική οντότητα. Ο Χριστός μα τρέφει πραγματικά, προσφέροντας κάθε μέρα τον «άρτον τον επιούσιον» όπως έτρεφε και τους Εβραίους με το μάνα στην έρημο, όπως τρέφει όλη τη κτίση (γιατί δεν την δημιούργησε μόνο αλλά συντηρεί και επεμβαίνει σε αυτή), όπως έτρεφε τους όχλους που τον ακολουθούσαν και στην έρημο και μαζί με την πνευματική τροφή που τους πρόσφερε φρόντιζε και για τις βιολογικές τους ανάγκες πολλαπλασιάζοντας τους πέντε άρτους και τα 2 ψάρια! Όλα τα κάνει και τα προσφέρει ο Θεός αρκεί όπως είπε ο ίδιος να του ζητούμε και να επιθυμούμε την Βασιλεία των Ουρανών και όλα τα άλλα που έχουμε ανάγκη πραγματική θα μας δοθούν και προστεθούν!

Το «καλάθι του Χριστού», προσφέρει και άλλα όμως που δεν μπορούμε να τα βρούμε πουθενά αλλού και αφορούν τον έσω-πνευματικό άνθρωπο! Είναι τα χαρίσματα όπως η αληθινή πίστη, η ανδρεία, η σωφροσύνη, η πνευματική προκοπή, η αγάπη, η ελπίδα, η κακοπάθεια εν Χριστώ, η υπομονή, η διάκριση, η απάθεια, οι αγαθοί λογισμοί, η προσευχή και ένα σωρό άλλα που δυστυχώς ο μέσος άνθρωπος ούτε καν υποψιάζεται ούτε καν επιθυμεί και φυσικά αναζητεί! Ο κόσμος πιστεύει δυστυχώς ότι με γεμάτα μόνο στομάχια και πολλά καλάθια νοικοκυράς θα είναι ευτυχισμένοι και δεν διακρίνουν ότι και έτσι πράγματι να είναι τα πράγματα υπάρχει ακόμη καινού στη ζωή τους, κάτι λείπει και αυτό που λείπει δεν είναι τόσο υλικό αλλά αυτά που δίνει η σχέση μας με το Χριστό που είναι η πηγή της χαρά και κάθε αγαθού!

Επομένως ότι απαλύνει το πόνο και την αγωνία του ανθρώπου και καλύπτει τις βιολογικές του ανάγκες είναι σημαντικό γιατί το ψωμί του αδελφού κατά τον Μπερντιάεφ είναι πνευματικό θέμα σε αντίθεση με το δικό μας ψωμί που είναι υλικό πράγμα...! Όμως ο άνθρωπος θα συνεχίζει να πεινά γιατί «οὐκ ἐπ' ἄρτο ζήσεται ἄνθρωπος»! Όλοι πρέπει να μάθουν και όλοι πρέπει να εμπιστευθούν τον Κύριο γιατί «πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν οἱ δὲ ἐκζητούντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττώθησονται παντός ἀγαθοῦ»! Αμην!

***Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.**